

Nüüd, ris - ti - rah - vas, lau - la sa ja o - le vä - ga rõõ - mus
ning I - sa kii - da, ü - lis - ta, sest suur on Te - ma hel - dus!

Meid i - me - li - selt ar - mas - tas, kui Jee - su - se Ta

lä - ki - tas, et mei - le a - bi saa - ta.

2. Ei olnud minu tegudest
ühtainsamatki vaga,
ei hoolinud ma õiglusest,
vaid nõudsin kurja taga.
Mu elu oli kõlbmatu,
mu meeleheide otsatu,
mind hukkaminek ootas.
3. Kuid Jumal taeva kõrgusest
mu peale vaatas alla
ja lubas oma heldusest
mu kõied päästa valla.
Ei jäänud ainult mõtteks see:
Ta ohvriks tõi maailmale,
kes Talle kõige kallim.
4. Nii kuulekana Isale
Poeg tuli alla taevast,
et saada Päästjaks kõigile
ja mindki päästa vaevast.
Ehk varjule küll jäi Ta au,
kuid kindel oli Tema nõu:
Ta tuli põrgut võitma!

Viis: "Nun freut euch lieben Christen g'mein"

Saksa rahvalaul XV sajandist.

Seade: Martin Luther, 1483-1546.

Sõnad: Martin Luther, 1483-1546.